

7. september 2018

J.nr. 2018 - 4586

Til Folketinget – Finansudvalget

Hermed sendes endeligt svar på spørgsmål nr. 464 af 31. juli 2018 (alm. del).

Karsten Lauritzen

/ Peter Bach Mortensen

Spørgsmål

Ministeren bedes vurdere positive og negative konsekvenser ved henholdsvis at fjerne bundfradraget i positiv nettokapitalindkomst i topskattegrundlaget samt at fjerne det skrå skatteloft af positiv nettokapitalindkomst. Ministeren bedes desuden oplyse, om beregningen i svar på SAU alm. del – spørgsmål 214 (folketingsåret 2016-17) stadig er retvisende. Hvis ikke, bedes ministeren opdatere beregningen.

Svar

I svar på *Skatteudvalgets spørgsmål nr. 214 af 7. februar 2017*, som der henvises til i spørgsmålet, fremgår provenuvirkningerne af følgende tre forslag:

- En afskaffelse af bundfradraget for indregning af positiv nettokapitalindkomst i topskattegrundlaget.
- En afskaffelse af det skrå skatteloft for kapitalindkomst, så positiv nettokapitalindkomst i topskattegrundlaget i stedet omfattes af det skrå skatteloft for personlig indkomst, således at marginalsatten på personlig indkomst og positiv nettokapitalindkomst bliver den samme.
- En kombination af begge disse ændringer.

Virkningerne af disse forslag er genberegnet i forbindelse med besvarelsen af *Finansudvalgets spørgsmål nr. 465 af 31. juli 2018* (model C, D og E), hvilket giver omtrent de samme resultater som i svar på *Skatteudvalgets spørgsmål nr. 214 af 7. februar 2017*.

Såvel en afskaffelse af bundfradraget for indregning af positiv nettokapitalindkomst i topskattegrundlaget som en afskaffelse af det skrå skatteloft for beskatning af positiv nettokapitalindkomst vil bidrage til at forøge marginalsatten på positiv kapitalindkomst. Stramningen vil omfatte de familier (ægtepar og enlige), der er topskatteydere og har positiv nettokapitalindkomst.

Højere marginalsatter på positiv nettokapitalindkomst vil medføre et umiddelbart merprovenu og vil isoleret set bidrage til at reducere de målte indkomstforskelle.

De højere skattesatser på positiv nettokapitalindkomst vil dog have afledte virkninger i form af en ændret sammensætning af den private opsparing, lavere privat opsparing samt øget risiko for skatteunddragelse og -omgåelse, hvilket isoleret set trækker i retning af at reducere de offentlige nettoindtægter fra beskatning af privat opsparing.

Det bemærkes, at de negative afledte virkninger af skatter generelt er stigende med niveauet for marginalbeskatningen. Idet marginalsatten på positiv nettokapitalindkomst i forvejen er høj – sammenlignet med andre private opsparingsformer, herunder fx opsparing i ejerbolig og fradragsberettigede pensionsordninger – må en hypotetisk yderligere forhøjelse af marginalsatten derfor forventes at have relativt store afledte virkninger. Virkningerne af skat på opsparing og asymmetri ved beskatningen af kapitalindkomst er nærmere beskrevet i fx *afsnit 2.5 i Skatteøkonomisk redegørelse 2017*, Skatteministeriet 2017.

De afledte virkninger af højere marginalskat på positiv nettokapitalindkomst vil – udover at modvirke de umiddelbare positive virkninger på skatteprovenuet – medføre et privat velfærdstab. Hvis de berørte fx vælger at omlægge deres kapitalindkomst til opsparing i fradragsberettigede pensionsordninger med henblik på at undgå den højere kapitalindkomstbeskatning, kan det i et vist omfang modgå den umiddelbare reduktion i forskellene i forbrugsmuligheder, som forslaget indebærer.

Afslutningsvis bemærkes det, at en isoleret forhøjelse af marginalsatten på positiv nettokapitalindkomst også har en negativ virkning på arbejdsudbuddet.

Regeringen kan derfor ikke støtte initiativer, som øger marginalsatten på kapitalindkomst, ligesom det strider mod regeringens skattestop.